

155. Száma nincsen, Uram, jótéteményidnek

Vad Péter Zsigmond

1.Szá-ma nin-csen, U - ram, jó-té - te-mé-nyid - nek, Vé-ge, hosz-sza nin - csen ke-gyel-mes-sé-ged - nek;

5
A-zért ma-gasz-tal - lak fe-let-te min-den - nek, Mert hi-szek lel-kem - ben te í-gé-re-ted - nek.

2. Kiáltásom, Uram, tőled el nem vetéd, Az én nyavalyámat csak te magad nézed;
Atyai voltodat rajtam éreztetéd, Irgalmasságodat mikor megjelentéd.

3. A pokol torkából te kiszabadítál, És az én lelkemben engem megnyugtattál,
Te ígéreteddel mikoron biztattál, Fiad által ismét fiaddá fogadtál.

4. Kész mindenkor lelkem néked énekelni, Mind e világ előtt rólad vallást tenni,
Sok jótétemelidért néked hálát adni, Örökkön örökké tégedet dicsérni.